

25.03.2024
Odorheiu Secuiesc

DEST: Vladimir Anton
EXP: Rémy Kincso
Liceul Pedagogic „Benedek Elek”
clasa a XI-a B
profesor îndrumător:
Vogel Zsuzsa

Stimate Vladimir Anton,

După ce v-am ascultat recomandarea, nu s-a pus nicio îndoielă pentru mine că aş alege cartea „L-am servit pe regele Angliei” de citit. Şi nici nu am regretat, pentru că ar fi fost păcat să ratez un astfel de roman! În prezentarea dumneavoastră, aţi vorbit despre cât de mult îi implică pe oameni şi despre faptul că este imposibil să te plictiseşti din cauza numeroaselor întâmplări şi acţiuni neaşteptate. Acest lucru s-a dovedit a fi adevărat, pentru că, deşi am anunţat să încep cartea timp de săptămâni, am reuşit să citesc romanul în doară zile.

Pentru mine, cartea a fost puţin ciudată, poate din cauza caracterului ei neobişnuit, dar nu ureau să spun că într-un mod rău, de fapt, a fost înviorator să ies în sfârşit din mulţimea de „romane pentru adolescenţi” obişnuite şi să citesc ceva original şi unic. Un alt aspect pentru care cred că această carte merită să fie citită este fundalul istoric. Desigur că toţi avem multe despre cel de-al Doilea Război Mondial şi despre idealul german la şcoală, dar nu este acelaşi lucru să vezi şi să judeci aceste lucruri printr-un roman, dintr-o perspectivă internă. A fost înfricoşător să vezi cât de uşor este să influenţezi societatea, pornind pe un drum aproape paralel cu lumea, totul cu ajutorul propagandei, banilor şi influenţei. Neglijând să explic acest lucru în detaliu, din moment ce ştiu că odată ce încep, nu se mai poate opri, aş trece la un alt aspect al cărţii, care este foarte important pentru mine: lumea imagistică.

Desenul a fost întotdeauna o parte integrantă a vieții mele, așa că îmi plac descrieri detaliate, vii, imaginative, fie că este vorba de câmpuri, peisaje, naime sau orice altceva. Și, trebuie să recunosc, că din cartea nu au lipsit astea, deoarece mereu continua desenele ale unor hoteluri atât de romantice, încât am vrut să le pictez. De fapt, am reușit o dată, „Castelul liniștit”, care de atunci se ascunde undeva între paginile carticii mele de matematică..

În final, cred că nu am primit doar distracție din aventurile protagonistului, ci și experiență la mână a doua, ca să fie așa, pentru că pe măsură ce mergea în tot mai multe locuri și trăia experiențe noi, m-am îmbogățit și cu mici sfaturi și observații, care până la sfârșitul cărții au devenit ca un fel de înțelepciune a vieții.

Cu respect,
Rényi Kincső